

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1167/2025
18.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Нинославе Васић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 54/25 од 11.03.2025. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 101/25 од 02.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Нинославе Васић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 54/25 од 11.03.2025. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 101/25 од 02.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 54/25 од 11.03.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у износу од 150.000,00 (стотинупедесетхиљада) динара, коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, с тим што је одређено да ће суд, уколико окривљени наведену новчану казну не плати у остављеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора.

На основу одредбе члана 246а став 5. у вези члана 87. Кривичног законика од окривљеног се одузима опојна дрога наведена у изреци, која ће се након правноснажности пресуде доставити ПУ Лесковац на уништење.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 101/25 од 02.06.2025. године одбијене су као неосноване жалба ОЈТ у Лесковцу и жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Лесковцу К 54/25 од 11.03.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Нинослава Васић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд утврди да је поднети захтев основан и преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Међутим, наводима захтева бранилац оспорава оцену изведених доказа, износећи сопствено становиште да у конкретном случају не постоји кривично дело из члана 246а став 1. Кривичног законика, јер окривљени није неовлашћено држао опојну дрогу, већ је исту држао искључиво ради лечења, а што је суд пропустио да утврди у доказном поступку, иако то произилази из приложене медицинске документације.

Изложеним наводима захтева за заштиту законитости, иако се формално позива на повреду закона због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено - из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног не наводи разлоге који се односе на питање да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, већ оспорава чињенична утврђења у правноснажним пресудама, што по оцени Врховног суда, представља повреду одредбе члана 440. ЗКП, која, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажне одлуке суда, од стране

окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић